

Nora heeft lange aanloop nodig

THEATER

'Nora', van Henrik Ibsen;
Vertaling: Karst Woudstra;
Regie: Thibaud Delpout.
Bijgewoond: 9 november, Stadschouwburg, Amsterdam. Landelijke tournee, speellijst: www.tga.nl

Dik anderhalf uur. Dat is best lang wachten op een Nora die recht doet aan het schrijvende dilemma dat Henrik Ibsen bijna 135 jaar geleden op papier zette. Pas in het laatste half uur geeft Thibaud Delpout zijn spelers de vrijheid om hun personages echt tot leven te wekken. Alles wat voorafging was niet meer dan een lange aanloop naar die ijzingwekkende laatste minuten. Met terugwerkende kracht valt alles dan op zijn plaats.

Nora en Thorvald hebben het goed met hun gezin. Maar er zijn andere tijden geweest, tijden waarin ze geldproblemen hadden en Thorvald bijna bezweek onder de druk. Alleen een kuurreis naar het zuiden kon hem nog redden. Om dat mogelijk te maken, heeft Nora

toen een groot geldbedrag geleend en bovendien een handtekening vervalst. En net nu alles ten goede gekeerd is en rijkdom en geluk hen toelachen, meldt die geldschietster van destijds zich, zelf inmiddels geheel aan de grond. Hij dreigt Nora's wanhoopsdaad van destijds openbaar te maken en daarmee alles wat Nora en Thorvald hebben op losse schroeven te zetten.

Al is het verhaal van Ibsen al meer dan 130 jaar oud, het is een tijdloos gegeven: is een onwettige daad gerechtvaardigd als daarmee een hoger doel gediend wordt? Daarnaast stelde Ibsen nadrukkelijk ook de ongelijkwaardige relatie tussen man en vrouw binnen het huwelijk aan de orde.

Regisseur Thibaud Delpout kiest ervoor dit drama te verbeelden in bijna karikaturale stereotypen. Nora (Halina Reijn) is een naïef, leeghoofdige kindvrouwje wier favoriete tijdverdrijf shoppen is, Thorvald (Thomas Rijkewaert) een steile, rechtlijnig denkende bankier die niet in grijstinten kan en wil denken. Delpout laat hen voor de pauze van de ene emo-

tie in de andere stuiteren waardoor je als toeschouwer naar een boeiende, maar weinig invoelbare poppenkast zit te kijken. Een effect dat nog versterkt wordt door het decor van Roel van Berckelaar die een immens grote, lege witte doos creëerde en daarmee de afstandelijkheid nog vergrootte.

Zinderen

Pas na de pauze, als geldschietster Krogstad (een mooie, ingehouden rol van Bart Slegers die hiermee op overtuigende wijze zijn entree als vast ensemblelid bij Toneelgroep Amsterdam maakt) zijn dreigement van openbaarmaking lijkt te gaan uitvoeren, wordt de peilloos diepe afgrond invoelbaar waarin Nora wegzinkt, om uiteindelijk met alle waardigheid die ze bijeen kan rapen, toch overeind te blijven. Dan pas begint het te zinderen, dan pas krijgt het dilemma van Nora scherpe klauwen, dan pas kan met name Halina Reijn haar formidabele acteertalent overtuigend inzetten.

SONJA DE JONG

Halina Reijn in 'Nora' van Toneelgroep Amsterdam.

FOTO JAN VERSWEYVELD

